
A CÍMLAPON: VLAHOVICS EDIT

Csak figyelem, ahogy beszél, belső haladványban jutva el egyik témától a másikig. Okosnak és szenzibilisnek tetszik. Csendesen tűnődik szellemiek és anyagiak, hit és kiábrándultság, fiatalok közönye és idősök cinizmusa felett. Érzékeny a világra, színházon innen és túl.

Ezt az interjú-feladványt legszívesebben elfelejtené. Hiszen hány és hány cikket olvasott már kollégákról, akiket ismer, s mégsem ismert rájuk az írások alapján. Mintha a nyomtatás kihipózná az emberi színeket. Tud-e ő olyat mondani magáról, amitől a sorokból kirajzolódhat az arcéle, az egyénisége? S én tudok-e szövegbe önteni egy kislányos arcú, gyermekhangú ifjú embert, aki riadozó tekintetét meghazudító karakánsággal színésznő 1987-ben Magyarországon?

Persze, itt most bemutatkozhatna. De a biográfia – múlt, jelen, jövő, családi állapot, gépkocsimárka stb. – csak akkor izgatja az olvasót-nézőt, ha már ismert, népszerű művész adatait közli. S akikben az ő neve még nem kötődik archoz, azokat miért érdekelnék a gondjai és örömei, a vágyai és féltelmei?

Az lesz a legjobb, ha most megejtjük az összekötést!

Bóna Erzs, a szelid, szerelmes kalauzlány Maár Gyula Malom a pokolban című filmjében. „Otthon”, a szolnoki Szigligeti Színházban a Ludas Matyi főszereplője. A Fodor Tamás rendezte Örökösökben az ártatlanul romlott, tiszta szívű Ludmilla.

Ez ő, Vlahovics Edit.

(stuber)